

Nro. 39.

A' FELS.R. CSÁSZARNAK ÉS A. KIRALYNAK
KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.

*Költ Bétsben, Kedden Novembernek 11-dik napján
1800-ik esztendőben.*

Olasz Ország.

A' *hármás* számmal az Olosz országai leány Respublikák már minyájan hasonlítanak az ő anyyokhoz a' Frantzia Respublikához. Előbb a' Cisálpínai Bé-töltető Hatalomnak 8 tagjai szállítottak-le háromra; az után a' Piemonti *provisoriai* országlóglézetet öltöztette a' Turinban lévő Frantzia Biztos Jourdan ilyen formába, három ember' kezébe adván ő is az egész országlás béli fő hatalmat; most már a' Liguriai Respublikára is reá került a' sor, itt is tsak 3 személyek, u. m: *Tanlongo*, 's *Cambiagio*, nevü Advokátusok, és polgár *Boccardi* folytatják mostan a' bé-töltető fő hivatalt.

A' Respublikai gondolkodásu emberekkel való kegyetlenkedésért ujjanton árestáltattak *Turinban* némelyek, mint név szerént Ex-Senator *Durandó* és *Massino* volt Gróf.

A' *Toskánai* Nagy Herczagségnek a' *Frantziák* által lett ujjantoni el-foglaltatására nézve, azok a' *Nápolyi* fegyveres seregek, a' melyek már *Freshati* mellé elő nyomúltanak vala, parantsolatot vettek, hogy ne folytassák tovább útjokat, hanem állapodjanak-meg.

Maylánd várossában vagyon *Appiani* nevü hires képfestő, a' kit már még az *Olaszok* is csak *Philosóphus* kép-festőnek neveznek. Szoros esmeretségre lépett volt azzel Generál *Desaix* még az első *Olasz* országi táborozás alkalmatosságával; sokat járt hozzá, és egész házi barátjává vált volt. Erre a' hires képfestőre bízta volt az Első Consúl, hogy ennek a' meghólt nagy emlékezetü vitéznek, *Desaix* Generálisnak halálára, egy érzékenyül meg-illető historiai festést készítsen. Már kélzen vagyon ez a' ritka kép; és a' festés ezeket a' tárgyakat tünteti a' néző' szemeibe: *Desaix* maga egyik kezét az övibe dugva, úgy áll, a' mint közönségesen szokott volt állani. A' másik kezében tartja azt a' levelet, a' melyben a' parantsolatot vette, hogy a' táborhoz menjen. Az *Egyptomi* két kitsiny gyerkötzék, a' kik örökké velle voltak, az ötet érni fogó halálos veszedelemnek előre való meg-érzését fejezik ki ábrázatjoknak félelmes tekintete által. Hátra felé szemléltetnek a' Győzedelem, egy győzedelmi kofzoroval, és a' Halál, a' mely a' maga könnyő-rületesség nélkül való káoszájával a' Győzelemnek elejébe szaladni, és ötet meg-előzni igyekszik, hogy a' vitézt az életből ki-végezze. Minthogy *Appiani* a' meg hólt nagy vitéznek meg-hidegült ábrázatját jól szem-ügyre vette volt, annak minden vonásait igen meg-illető módra eltalálta ezen festésben. Polgár *Savari*, a' meghólt vitéznek volt Adjutánsa, ezen képnek meg-

szemlélésére menvén nem régen, el-vitte magával az Egyiptomi most említett két gyermekeket is, a' kik az ő kedves uroknak mint áttyoknak képét látván, késervesen sírtak. Az egyik ilyen izókra fokadott: Már az ő vólt urok az igazságos Szultánnál vagyon!

* * *

Folytatása az Északi Amerika és Frantzia Respublika között kötött barátságos és kereskedés béli ujj Alkunak:

7. Az Amériikai Respublika béli lakosok rendelést tehetnek önnön kedvek szerént, testálás, ajándékozás, vagy akár mi más egyéb mód által, azon fel-kelhető vagy fel nem kelhető tulajdonaikról, a' mellyekkel ők a' Frantzia Respublika' vidékeinn Európában birnak: hasonló képpen tselekedhetnek a' Frantzia Respublika béli lakosok is azon jofzágokkal a' mely Amérikában az ő tulajdónnyok; olyan izeményeknek adhatják el vagy ajándékozhatják, a' milyeneknek akarják, akár *indigenáknak*, akár *egyebeknek*, &c.

8. Hogy a' két Respublikák között való kereskedés minél jobban elő segítődhessen, meg egyezik a' két Fél, hogy, ha, a' mitől az Isten örizzen, hadakozás találna közöttök támadni, a' had-hirdetésnek ki hirdettetése után hat hónapok alatt ki fogják a' két nemzet béli kereskedők egymást minden tekintetben elégiteni és fizetni! oly módon hogy a' magokét mind két nemzet béliek, a' leg bátorságosabb ottalmaztatás és szabad levelek mellet hazájokba el-izálithassák.

9. Se a' Frantzia kereskedők' adosságát Amérikában, se az Amériakaiakét Frantzia országban, ne foglaltathassa-el, sem itt sem ott az orzágglószék, semmi némü háborunak vagy akár mi nemzeti egyenellenségnek elő fordulásokór.

10. A' két égyező Felek, költsönösön kereskedés béli Agenseket küldhetnek egyik a' másikához, a' kiknek lakóhelyekül mindenik Fél váltattzése ízerént való várost vagy kikötőhelyet lofzthat-ki a' másiknak tartományaiban. Az ilyen Agensek a' közönséges bé vett rendtartások ízerént fogadtatódjanak bé előbb azon Félnek Kormányfűkétől, a' melyhez ki rendeltettek, és az után fogjanak hivataljaiknak folytatóához: hanem, midőn ennél egyízer az ő küldettetéseknek bizonyosság levelére az *exequatur* ki-adattatott, az után minden tekintetben azokkal a' prérogatívákkal éljenek, melyekkel ott a' leg nagyobb kedvességben tartat idegen Agensek élnek.

11. A' Frantziák nevezessenek az Amérikáknál semmi féle vámoknak nemeiben többet, mint más akár mely nemzet béli ember fizet, a' ki ottan leg nagyobb kedvezéssel el, és ehez minden tekintetben hasonló kereskedés béli prérogatívákból résesűljön. Meg fórdítva az Amérikáki lakasokról is mind ezek értetődjenek a' Frantzia Respublika' vidékeinn Európában.

12. A' két nemzet béli hazafiak szabadon evezhessenek kereskedő portékaikkal (a' tilalmasokat, *contrebandokat*, ki véve) a' másik nemzet' ellenségének akár mely kikötőhelyébe; szabadon folytathassák hajókázásaikat és kereskedéseiket más nemzetekkel, akár mind kettőjöknek akár tsak egyiknek ellenségei légyenek azok; sőt nem tsak az ellenséges kikötőhelyből valamely neutrális kikötőhelybe, hanem az ellenséges kikötőhelyből hasonló ellenséges kikötőhelybe is, egész izabadsággal, bántódás és minden akadályoztatás nélkül evezhessenek, ha tsak az, meg szállva és be-zárattva nem leízen.

Nagy Britannia.

„Nem tsupa valóság még az (így irtak a' 17-dik Oktoberi Londoni Ministeriális levelek)

a' mit az ezekkel ellenkező Ujjság-levelek tsupa vélekedésenn épített okoskodások után ki-hirteltenek vala, hogy t. i. Anglia a' *Lunevillei* alku-dozásokból semmi egyenes útonn való részt nem fogna venni. A' Frantzia országlószék és az Angliai Ministériom között folyt és félbe szakadott levelezést, ujjanton el lehet más formában és más fundamentomokon kezdni, és öszsze lehet kötni. Az Első Consúl minden vigyazattal meg őrizte még eddig magát, attól hogy ezen levelezésekről csak egy szót is közönségessé tétetett volna mind ez ideig: gyanitható képpen igen edeje előtt való dolognak fogna az, az Angliai országlószék' részéről is tartódni, hogy ezen levelezések még most a' 11 dik Novemberi Parlamentális Gyűléseknek kezdetében ki-hirdetődjenek.

A' Gabonának és eleségnek *Nagy Britanniában* való mostani szörnyü meg-drágulásáról, több rend béli irásotskák jöttenek világ' elejébe. Egyikben ezen irások között a' Nemzeti adosság' nevedésének tulajdonittódván ez a' nagy drágaság, azt mutatja meg az író, hogy a' gabona árra eleitől fogva abban a' mértékben nevedett *Angliában*, a' melyben ennek nemzeti adóssága feljebb feljebb hágott. Szavainak meg-bizonyításául fel-hozza az író, hogy a' *Hét esztendő*s háboru előtt 1756-ban, a' nemzeti adósság 74 millió Font Sterligeekből (valami 740 millió Fontokból) állott, és ekkór egy *Bushel* tiszta buzának 4 Shelling 3 Pence vólt az árra. A' békességnek helyre-állásakor, 1763-ban, két annyi az az 148 millió Font Sterling, a' gabona árra pedig 1763-tól fogva 1775-ig (t. i. egy *Bushel*nek közép szerű árra) 5 Shelling és 9 Pence vólt. Az Amériкаи hadnak végződésével, 1783-ban, a' nemzeti adósság 270 millió Sterligeekre, és a' tiszta buza *Bushel*jének árra 7 Shellingre és 3 Pencére hágott. Hamár azt fel vezszük továbbá, hogy *Pitt* Minister az 1793-dik esztendőtol fogva 147 millió Sterlinget költsönözött, a' mely által a' meg-fundált

adósság 280 millió Sterlingeekre (2,800 millió Forintokra) nevelődött, 's-ez szerént az 1763-dik béli nemzeti adósság már most két annyira telt — innét azt lehet előre el látni, hogy a' következő békekesség' alkalmazosságával, nem fogna 10 Shellingnél, az az két annyival kevesebb lenni, mint a' mennyi az 1763-dik esztendőben volt.

(Az Anglus pénz nemeket bajos azon Német pénz-nemekben, a' melyekkel mi élünk, megnevezni. Azonközben, az ő Sterlingjeket mintegy 10 Forintra, a' Shellingjeket 10 Garasra, a' Pen-céjeket pedig 1 Garasra téhetjük. Ilyen bajos az Anglus gabona-mértéket is a' milyének szerént egyesesen meghatározni, és megnevezni. Tsak-ugyan tehetjük az Anglus *Bushelt* fél Posoni mérőnek, vagy egy Erdélyi vékának. — Ehez képest szollván már most, mondhatjuk, hogy a' fellebb elő hozott Londoni irónak meg jegyzései szerént, ha egy Erdélyi véka tiszta búza Angliában, az 1763-dik esztendőben, 50 — 60 Garasonn járt, a' mostani háborúnak végződésekor 100 — 120 Garasokon fog menni.)

Az eleségnek leg nagyobb szemérmertlenség-gel fel-hágtatott árjaik között, igen nevezetes a' téjnek ára: holott abból eddig is temérdek jövedelme volt a' tehen-tartóknak. Szorossan Izám-ba vétetödvén, úgy találtatott, hogy egy-egy te-hén' téjéből való esztendei jövedelem *Londonban*, minden eledelére és egyéb hozzá meg-kivántatókra szükséges költségenn kívül, 50 Font Ster-lingre (500 Forintra) reá megyen. Pedig oly szorossan vagyon vétetve ez a' Izámvetés, hogy még tsak az esztendőnként el-dögölhető tehenek-ből származó kárvallás is ki vagyon a' fel-tett jövedelemből vétettetve. A' tehenek' száma, a' melyek a' Londoni környékekről ezt a' nagy várost téjjel tartják, 8 — 9 ezerre tétetődik. — Ez a' tehen-téjből való jövedelem azonközben itt, még tsak a' szerént vagyon fel-számlálva, a' mint a'

mostani szörnyű drágaság előtt volt a' téj' árra Londonban.

Foxnak azon nem ministériomi hangú beszédjében, a' melyről a' 37-dik M. Kurír' 575-dik levelénn bővebb elő-adás olvastatott, tsak az az egy megjegyzésre méltóbbatska állatás fordul a' sok féle oratóri ki-tsapongások között elő, hogy ő az eleségnek mostani rend kívül való meg-drágulását, a' képzelt pénz' (papiros)' betse' le-szállásának tulajdonitja: — „Hanem, tsakugyan halgatni fog ő a' jobb időkig, így szól, és továbbá is nem fog meg-jeleni a' Parlamentom' tanátskozásaiban.”

Oktob. 16-dikánn a' Londonban lévő külső követek közzül sokak reggeli audentziánn jelenvén meg a' Királynál, ott volt közöttök a' Török Követségi Agens az ifju Görög *Archino-ple* is.

Annak a' Parlamentális határozásnak ideje, a' mely szerént bizonyos időtől fogva a' riskását Angliából ki vinni nem szabad, Oktob. 16-dikánn el-telvén, szoros parantsolatot küldött az ország-lószék a' tengeri vámok' előljáróihoz, hogy annak ki vitelét tovább való rendelésig telyességgel meg ne nyissák.

Az *Algiriai* Fejedelem és Anglia között hatós per kezdődött egy *Ragúsai* gazdag hajó felett, a' melyet az Anglusok a' minap el-fogtanak. Az Algíriai Fejedelem azt mondja, hogy az a' hajó néki szánt ajándékokkal lett volna terheltetve: az Anglusok pedig Frantzia portekának állitják lenni a' hajó' terhét. A' Fejedelem nem nyerhetvén vizfízá a' hajót, sok Algiriában találtató Anglusokat rabságra vetett; Londonba is követet küldött a' dolognak el-igazítása végett.

Londonból, Oktob. 24-dikénn (Ez a' legg ujjabb Londoni tudósításunk) „A' Kormányizék a' *Lisbonai* posta-hajó által rend kívül való tudósítást vett *Abercrombie* Generáltól, a' ki a' vezérlése alá adattatva lévő sereggel *Kádixhoz* vala

ki-küldetve : hanem, minekutánna oda meg-
érkezett volna, keményebb készülétekre talált ot-
tan, mint-sem az ellenséget meg-támadhatta volna.
Ehez képpest vissza tért onnét Oktob. 7-dikénn
Gibráltárhoz. — „Egyfzersmind arról is tudósi-
tások érkeztenek *Lisbonából*, hogy *Gen. Berthier*
Madridból Párisba visszafá indulván, a' Portu-
galliával való békességnek prélimináris czikkelye-
it is, magával viszi.

Német Ország.

A' Frantziáknak a' minap által adódott *Phé-
lipsburg*, *Ulma*, és *Ingolstadt* váraiknak le-rontat-
tatásáról, sok külömb-külob-féle tudósitáso-
kat olvastunk egy időtől fogva. Most már szó-
rol-szóra azt írjuk ide, a' mit ezen dologról a'
közelébb ki-jött *Bétsi Udvari Ujjság* is ki-hirde-
tett: — ”

„Fő Generál *Moreau*, kevéssel az ő Párisba
való el-indulása előtt, azon három váraknak le-
rontattatások iránt, a' melyek tsak azért adód-
tak vólt a' Frantzia országlószéknek által a' Né-
met Birodalomtól, hogy ennek igazi állandó
békességes hajlandóságáért kezességül szolgálja-
nak, ilyen rendelést hirdettetett ki: A' Fő-Vezér
(t. i. *Moreau*) megfontólván azt, hogy *Philips-
burg*, *Ulma*, és *Ingolstadt* váraiknak és erőssé-
geiknek le-rontatása, nem tsak ezen tekintetből,
hogy ezek mostanában minden szükséges hadi
készület és eleség' dolgában üressék volnának,
hanem arra a' haszonra nézve is, a' melyet ezen
várak az ellenségnek akkór hajthatnának, ha a'
szerentsá Inékie kedvezvén ő ezeket ujjanton el-
foglalhatné, a' Frantzia armádiára nézve fontos
környülállás volna; továbbá azt is gondolóra
vévén a' Fő-vezér, hogy ezen váraknak meg-tar-
tatása az ő vezérlése alatt lévő armádiának, sem-
mi némü, t. i. sem meg-tamadó sem oltalmazó
hadi plánumaira nézve, leg kissebb alkalmatossá-

gúl is nem szolgálhatna, a' fegyverfzünésre határozott idő pedig az ellenségeskedéseknek sokkal hamarább való el-következését vonhatná maga után, mint sem hogy a' böltesség időt engedhetne arra, hogy ezen váraknak le-rontatásokról magánál az országlószéknél kérdést lehessen tenni: erre nézve rendeli a' Fő-vezér — 1) ször Hogy Philipsburg, Ingolstadt, és Ulma váraiknak falaik, bástyáik és minden erősségeik, le-rontattassanak, és az ő le-rontódások, helyben mingyár és egyfzersmind munkába vétetődjön. — 2) ször. Hogy a' földből való erősségek hordattassanak széljel, a' bástyák és egyéb fel-emelt kemény készületű erősségek és ki álló szegletek pedig, mának által vettetődjenek fel. — 3) ször. Hogy a' nevezett várak, kiváltképpen *Philipsburg*, a' mánaknak ereje és a' víznek segedelme által, a' lehetőségig és olyan módon rontattassanak el, hogy erős várakká nem egyébként, hanem csak igen nagy költséggel lehessen ismét tenni őket: melymellett mindazáltal vigyázni kell, hogy a' magános embereknek házaik ne károsítódjonak-meg. — 4) ször. Mindazáltal, a' mi Ulmát és Ingolstadt váraikat illeti, ezeknek el-rontódásokvégett tovább való rendelésig még most csak a' mának készittessenek meg. — 5) ször. Hogy az itt elő adott munkára kívántató puska-port, az Agyuzók' Generálissa szolgáltassa-ki. — 6) ször. Mind ezeknek végre-halytatását pedig a' mi elletti, *St. Susanne*, *Grenier*, és *Richepanse* General-Lieutenántokra bizattatik, hogy t.i. az első közzülök Philipsburgnak, a' második Ingolstadt-nak, és a' harmadik Ulmának le-rontatását, siettesse. — 7) ször. Az armádia fő Indzsiner vezér-jének kötelessége ezen parantsolatnak bé-töltetésében az leszen, hogy a' munkához kívántató minden szükséges intézeteket tétesse meg.

Frantzia Respublika.

A' minap emlittödöt, néhány száz ezer Liv.

rát érő, Római régi ritka medályok, emlékezet-pénzek, az *Oise* Departamentomnak azon néhány arányi hosszúságú bérzeinn találtattak, a' melyek még most is, *César*, *Vespánianus*, 's egyebek' táboraiknak neveztetnek, és a' mely táboroknak árkaik és határköveik még mostan is szemléltetnek. Két helyenn és két versben találtattak az el-ásatott fazakak vngy üstök. Az első alkalmatossággal sok parasztok lévén együtt, özsze verekedtek a' kints felett; a' szántó-föld' urának is adniok kellett egy részt. A' kik a' másodiszori rakásra réá találtak, betsülletesen fel esztották az egymás között. Olyan paraszto-
kat is lehet látni, a' kik 6 — 7 száz medályokkal bírnak. Egy rész az arany miveseknek és régiségekbe gyönyörködőknek adattatott-el. Mint-hogy a' találókat bizonyossokká tétette az Első Consúl, hogy ezen meg-talált pénzekért telyességel nem fognak leg kissebb nyughatatlanságot is szenvedni, remélleni lehet, hogy ezek a' régi ritkaságok köz kézre jönnek, és az e' féleknek kedvellőjik által meg-szereztetetnek. Többire a' *Hadráinus*, *Pertinax*, *Commodus*, *Aurélius*, *Vérus*, *Antonius*, *Gallus*, és *Faustina* emlékezet-pénzeik. — Nem hiába, hogy méltónak ítélte *Bonaparte*, az Amériikai Biztosoknak is adni ezen medályokból egy tsomot.

Sok ritkaság gyül özsze abba a' Párisba. *Mace* nevü Frantzia orvos is a' ritkaságok' özsze-szegezetése végett *Asiába* utazni küldettetvén a' feljebb való esztendőokban, közelébről 6 teleládák érkeztek tölle *Koppenhágába*, a' mely ládák *Asiai* természeti ritkaságokkal vagynak tele. Ennek alkalmatossággával küldött ő, *Seramgourból* egy *Párisi* levelezőjéhez is egy levelet, a' melyben igéri, hogy nem soká Frantzia ország felé fogja útját vifszá venni, hanem el tökéllete magát hogy mind azokkal a' veszedelmekkel és terhes körülállásokkal, melyek által őtet némelyek a' maga fel-tett czéljától ir-

tóztatják, nem gondolván, egész *Asiánn* gyalog jöjjön haza felé kereftül. — Olyanok ezek a természet' buvárjai, mikor egyszer belé kevesülnek, addig üzik, hogy igen gyakran ki teszik életjüket is a' veszedelemnek. Méltó dolog, hogy tisztességben tartatnak.

Azokat az *Egyiptomi* nevezetes rajzolatokat, a' melyeket *Denou* polgár hozott onnét *Parisba*, a' Belső Minister *Bonaparte Lucián*, tulajdon költségénn metzeti rézre.

A' Politziai Minister' ilyen jelentést terjesztett Oktob. 23-dikánn az Első Consúl' elejébe: — „Hazafi Consúl! Néhány hónapok előtt a' Politziának vigyázó szemei által meg-intödtél vala, hogy néhány gonosz emberek valamely veszedelmes czélt vettenek légyen munkába. Ezek, a' Frantzia ország' Kormányozásának ellenségeitől indittódtak vólt fel, mint nem soká az után az úgy nevezett *Commissiónak* papirossai, szemed elejébe terjesztették a' dólgot. Ennek a' *Commissiónak* Agensei akkór, árestáltattak és el-szélesztettek. A' Státus' körülállásai kivánták, hogy az országlofzék ne ítéltesse meg őket. Ismét egy uj öfzfe. esküvés forraltatott. Azzal a' gondolattal vóltak a' gonosz szándéku emberek, hogy ha az Első Consúlt ki-ólthatják, a' Respublikánn is halálos döfést fognak tenni, vagy leg alabb az elébbeni zürzavarba taszítják vizsgálá ötét. De nem találhatni még itten arra a' fejre, a' mely a' gyilkos kezét igazgatta; vastag felhök közzé rejtette az el magát. A' Politzia több bünös czimborásokat elfogatott ugyan, a' kik vallást tesznek czélozásaikról: hanem még ezek tsak olyan alacsony eszközök, a' kik a' porban mozgottanak. Nem lehet hinni, hogy hatalmasabb indittó eszközzel ne lett vólna nékiek öfzfe köttetődések, ha megfontoltatik, hogy az ő czéljoknak végre-menetelehez Európának bizonyos pontjaiban már akkór számot tartottanak. Azonközben meg-tartoztatom magamat minden féle meg-határozatlan és

bizontalan vádtól: ha az igazságot szeretjük, és csak világosságot kívánunk el-terjeszteni, szükség hogy csak meg-győzve vádoljunk valakit. Ezen szempillantatban, tsupán csak *Cerracchi*, *Demerville*, és *Arena*, az árestaltatott személyek. A' két elsőket mindent ki-vállotak; ezek azzal vádolják *Arenát*, hogy ő lett volna közöttök a' fő indító. Javaslanám, hogy ezen három személyek állítottódjának Itélőszék' elibe. Mindennek határja vagyon; a' nagy lelküségnek is: ezt, a' félelem és vigyázatlanság olyan módon szokta határozni, mint a' természetet a' zürzavar. — „*Fuche*, *Pol. Minister*.

Erre ilyen végzést tettek a' Consulok: — „A' Politziai Minister jelentése adódjon által a' *Justic-Ministernek*, hogy ez a' Respublika' törvényei-szerént bánasson a' meg-nervezett személyekkel-és czimboróssaikkal. — „*Bonaparte*, Első Consul.

Azt mondják hogy *Bonaparte*, *Moreau* Generált szándékozna maga helyébe *Provisoriai Első Consullá* neveztetni, arra az esetre, ha, valamiként maga véletlenül ki találna a' világból ol-
tódni.

Paris Oktob. 28-dikán: — „*Gr. Cobenczel* eő Exc. ja, *Lunevilléből*, a' hova 24-dikben érkezett vólt meg, tegnap *Párisba* érkezék. Szállásonn a' *Lecoulteux-de-Cauteleux* Meg-tortó Senátor' szép házában vagyon, a' *Sz. Honorius* nevü külső városban, a' mely háznak kertje az *Elyzeumi* szép mezőre rug ki. — *Prussus* Minister *Luchesini* is ide érkezett.

Spanyol Ország

Nem akarván a' *Mádridi* országlószék a' Frantzia Emigránsokat *Majorka* szigeténn tovább meg-szenvedni, sokak *Barcellonába* kerestek menedék-helyet magoknak: hanem, itt is nem sokáig gondólják hogy ugyan azon országlószék meg fogná őket szenvedni, kivált a' mi ólta az

Anglusok innét a' kikötőhelyből a' két Frégátókat el-kapták. — Ezen Emigránsok között Princz *Conti*, már jó idő óta mind itt *Barcellona* mellett egy falusi jofzagban lakik. Az egyik nap agyon ütötte a' kutyáját mellette a' menkö: magát is érte ugyan az, de tsak a' kutyát ölte meg; magának nem lett baja.

A' *Kádixi* 26-dik Septemperi levelek szerént; akkór tályban el-távoztanak vólt a kikötőhely mellől az Anglus hadi hajók: hanem későbbre kétség kívül ismét vízszá mentenek oda, és azt keményebben kezdték szorongatni, a' mely környülállásról *Kádix* mellől *Isle-de-Leonból*, Oktob. 7 dikénn, így irtak a' Spanyol levelek: —

„A' 22 Linea hajókból, 27 Frégátókból, és egyéb apróbb hadi és szállító, mind együtt 143 hajókból álló Anglus hajós sereg, a' mely néhány napok alatt az *Afrikai* partok mellett tartózkodott, tegnap előtt ismét megjelene a' *Kádixi* kikötőhely előtt. Gondolható képpen a' *Kádixot* és környékeit Augstustól fogva pusztító döghalálra nézve mostan találták az Anglusok könnyebb dolognak lenni azt, hogy kikötőhelyünknek öblébe bé rontván, fogyveres házunkig nyomúljanak, azt meggyulytsák, és *Kádixot* magát is öfzize ágyúzzák. Az Anglus hajós seregnek megérkezésekor mingyarást egy levelet írt a' *Kádixi* Komendáns *Morla Tamás*, az Anglus Admirálishoz, a' melynek summája ez vólt: —

„Anglus Admirális Úr! Az alatt, hogy az ifzonyú ostor, a' mely *Kádixban* és ennek környékeinn ezereket elragadoz, és még azokat is, a' kiket eddig meg kiméltet, vezéllyel fenyegeti, bámúlva izemlélem, hogy az Úr' vezérlése alatt lévő hajós sereg, a' izánakozás helyett, ujj rémulésre juttatja lakosainkat. Fennebb járó vélekedéssel vagyok az Anglus nemzetnek, 's nevezetesen az urnak nemes indulatja iránt, mint-sem el-hihetném, hogy siralmas állapotun-

kat még késervesebbé akarnák tenni. Ellenben, ha Excellentziád, a' népek' átkát magára vonni, és magát a' világ előtt meg gyalázní akarná az által, hogy az oltalom nélkül valókat meg támodja: ekkór a' halállal szem közt menni szokott Spanyol örző sereg is, nem fogna irtózni a' legnagyobb veszedelmeknek ki tenni magát, &c."

Admirál *Keith* és Generál *Abercrombie*, még ugyan azon a' napon t. i. Oktob. 5-dikénn, így feleltek: — „Tisztelettel vettük az Excelienziád' levelét, a' melyben Kádix várossának siralmas állapotját le-festette. Méjj meg-illetődéssel értjük azon veszedelemnek nagyságát, noha más felől fontos okokra nézve gyanithatjuk, hogy az nem kevésbé nagyítva légyen. Nékünk tudunkra vagyon az, hogy ezen kikötőhelyben a' Spanyol Király ö Felségének nagy számú hadi hajói állanak készen, hogy magokat a' Frantzia tengeri hadi erőhöz tsatólván, töllök majdon olyan czélra fordítottóhassanak, a' mely minden Európai nemzeteknek veszedelmes, a' közöséges rendnek ártalmás, és a' személyes boldogságnak káros. A' mi előnkbe adatott rendelés, ez, hogy a' közöséges ellenség' igyekezeteit gátoljuk-meg az által is, hogy a' Kadixi kikötőhelyben találtató hadi hajókat fogjuk-el. A' vezérlésünk' alá adatott erőnek nagysága kevésbé engedí kételkednünk, hogy a' czélt elérhetjük. Távol vagyon azonban töllünk az, hogy a' hadakozástól el-valhatatlan veszedelmeket sokasítani akarnók. Ha Ex.ád reá áll arra, hogy azokat a' hajókat, a' melyek a' Kádixi kikötőhelyben a' mi Királyunk ellen való hadakozásra, és a' szomszéd népeknek ártalmára fel fegyverkezettek, nekünk által botsátja, mi mind a' rajtok lévő fégyveres népet, mind a' tiszteket, viszfá botsátjuk, és a' kikötőhely elől kár-tétel nélkül el-evezünk. Egyébként mi kéntelenek vagyunk az előnkbe adatott parantsolat szerént tselekedni, és a' következő velzélyt az után

Ex.ád magának tulajdonithatja. — „*Abercrombie*,
és *Keith*.

A' Kádixi Komendáns valószíza, 6-dikbánn:
— „A' Nagy Britanniai Felség' tengeri és szá-
rozónn való Vezérjei! A' midőn én a' mi insé-
geinket elötökbe terjesztettem, nem véltem azt,
hogy kívánságomat gyengeségnek vagy félelem-
nek magyarázzátok. De látom meg-tsaltam ma-
gamat, a' midőn olyan dolognak kívánására
adtam nektek az által alkaimatosságot, a' mely
résztekről nem ditsösséges, nekünk pedig káros le-
hetne. Illendőbbnek kell lenni annak a' fel-té-
telnek, melyről remélhessék Exc.átok, hogy
mi azt el-fogadjuk. — Morla Tamás, Komendáns.”

„Ezen levelezések után, ma, u. m. 7-dik-
ben Észák és Napkelet közzül való szél támad-
ván, az egész ellenséges hajós sereg távolabb
kénrtelenítettett a' parttól valami 6 orányira
venni magát: külömben tálam már eddig ki is
szálitotetvóna a' partokra azon fegyveres sereget,
a' melynek száma valami 20 ezer fejekre tétetik.

Egy más levél ugyantsak *Isle de-Leonból*,
Oktob. 10 dikénn: — „A' tenger, *Kádixnak* szom-
tzéságábann még 8-dikban és 9-dikben is hány-
kodó lévén, az Anglus hajós sereg mindez ideig
néhány mértföld távolságra tartoztatja magát a'
kikötőhelytől. A' *Kádixi* Komendáns mindent
elkövet, hogy az oltalmazó erősségeket mennél
jobb karba helyheztethesse. — „Néhány futamo-
dásnyira a' várostól, valami 10 ezer gyalogok-
ból és és lovasokból álló Spanyol fegyveres se-
reg tartja szemmel a' partokról, az Anglus ha-
jók' mozgását. — „Oktob. 4-dikénn néhány Spa-
nyol halászok el fogattatván, és az Anglus Admi-
rál' hajójára vitettetvén, nem vétetődhettek ár-
ra, hogy az Anglus hajóknak a' Kádixi kikö-
tőhelybe való bé-vezetésekre, ajánlják magokat.

Orosz Birodalom.

A' nem régiben született *Meklenburgi* kisdud

herczeget, mint maga kedves unokátskáját, a testörző seregnél kapitannyá tette *I. Pál Császár*. — Generál Majort *Sieverst*, a' kit minap nyugodalomra küldött, éz a' Fejedelem, ismét bé vette szolgálatjába, és maga mulató rezidentiájának *Gatschinának* Commendásáva' tette. — Gróf *Pahlen* Lovasság Generalissának adjutánsát, Oberster Gr. *Páhlent*, a' Gudovitsch dragonyos Regement-jé tulajdonossának, 's egyfzersmind Generál Majornak nevezte ki. — *Lindener* General-Lajtnantot Lovasság Generálisi rangal, és unifor-missal botsátotta nyugodalomra.

Nem régiben azt irtuk a' Napolyi Királyról *IV. Ferdinándról*, hogy Ő Felsége, a' maga örökös Országába vissza helyheztetődött békessegnek örökös emlékezetére, *Sz. Ferdinánd* nevérol, egy vitézi Rendet állított fel, mellybe néhány nevezetesebb jobbágyait, a' kik tudnillik a' Napolyi Revolútió alatt, tántorithatatlan hűséggel viseltettek eránta, abba fel vette. Mostanában maga ministerjét, Herczeg *Belmonte Pignatellit* Pétersburgba küldvén Ő Felsége, azon különös baratságnak, mellyet *I. Pál Császár*, Napoly Országának Francziaktól való meg szabadításában mutatott, meg halalására, azon új vitézi Rendnek czimerjeivel, mind Ő Felséget az Orosz Császárt, mind a' két idösb Orosz nagy Herczeget, úgy mint *Sándort* és *Konstantint* meg ajándékozta meg tisztelte. Ennekfelette, a' közép tengerben vólt Orosz flottának Admiralisát *Ütschakovot*, a' Sz. Januarius vitézi Rendjével, és azon flottának első kapitányát *Sorokowot*, 's második Kapitányát *Bellét*, *I. Pál Császár* meg egyezésével, azon új vitézi Rendnek Commendatorjaivá nevezte ki, még pedig az utólsóbbat 1600 Ducati éfztendei fizetéssel s. a. t.